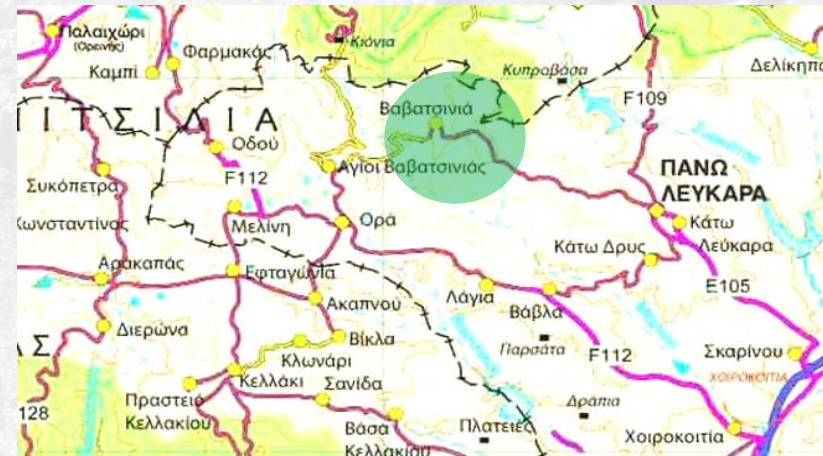

Υψόμετρο: 840μ.

Καταγραφή πληθυσμού

Έτος	Κάτοικοι	
1946	295	
1960	229	
1982	120	
1992	91	Μόνιμος πληθυσμός: 80 κάτοικοι
2001	85	Οικίες: 29 κατοικίσιμες
2011	80	Εξοχικά: 103

Ο παραδοσιακός οικισμός που επιλέξαμε να μελετήσουμε είναι το χωριό Βαβασινιά, κοινότητα της επαρχίας Λάρνακας. Το χωριό γειτονεύει με τις κοινότητες: Άγιοι Βαβασινιάς, Μελίνη, Οδού, Ορά, Λεύκαρα και Βάβλα.

Τοπογραφικός χάρτης

Αναγνώριση σημαντικών οικοδομημάτων

Αποστακτήρας

Εκκλησία Αγ. Γεωργίου (1908)

Καφενείο-εστιατόριο

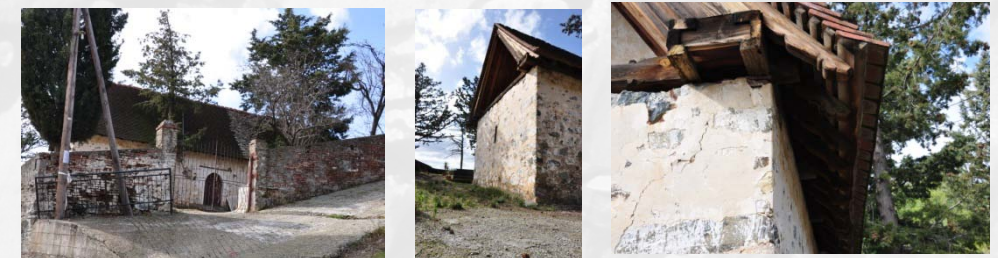

Μελλοντικό παραδοσιακό μουσείο

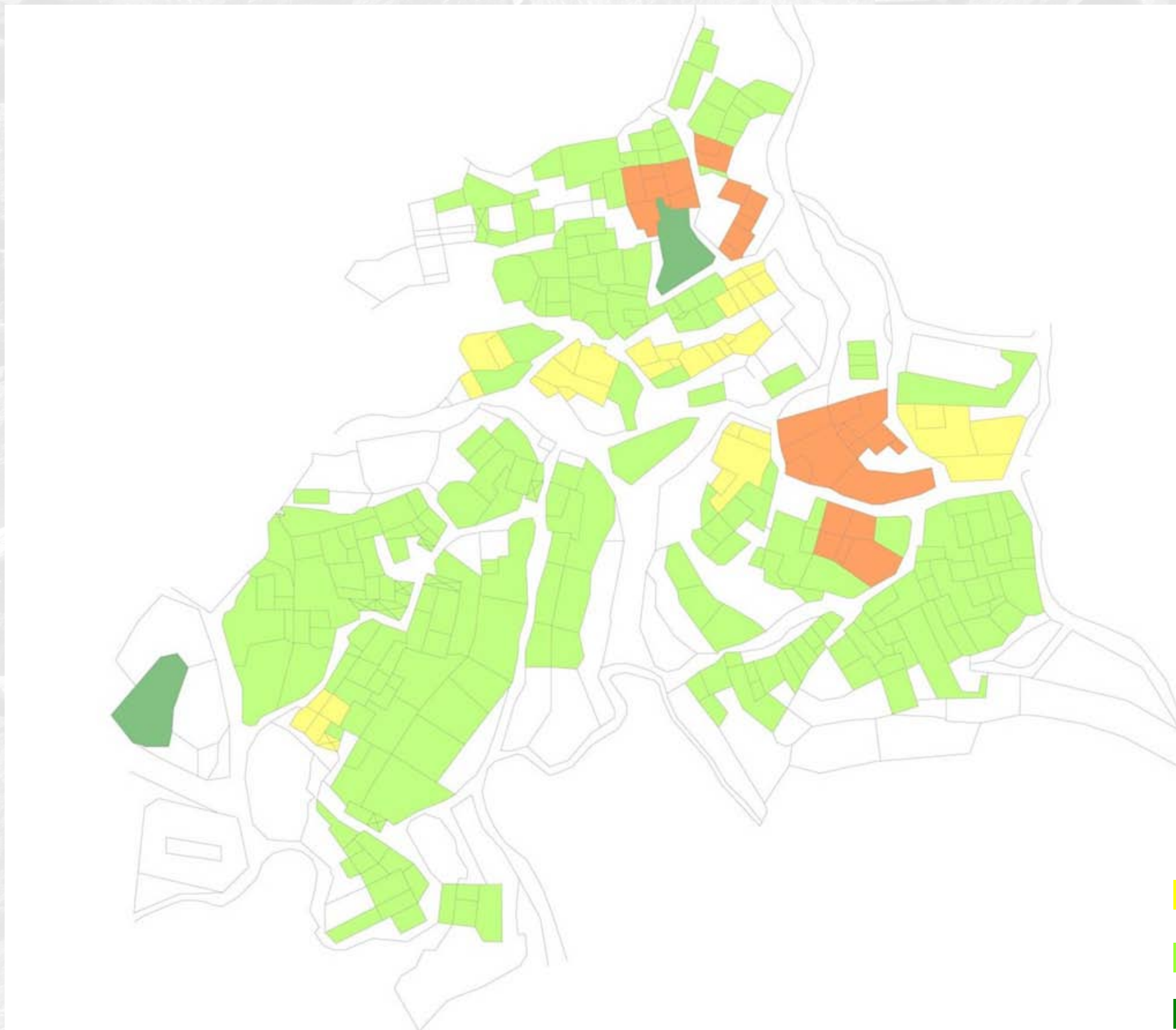
Πλατεία υπό ανέγερση

Υπηρεσία

Εκκλησία Παναγίας Ελεούσας (1756)

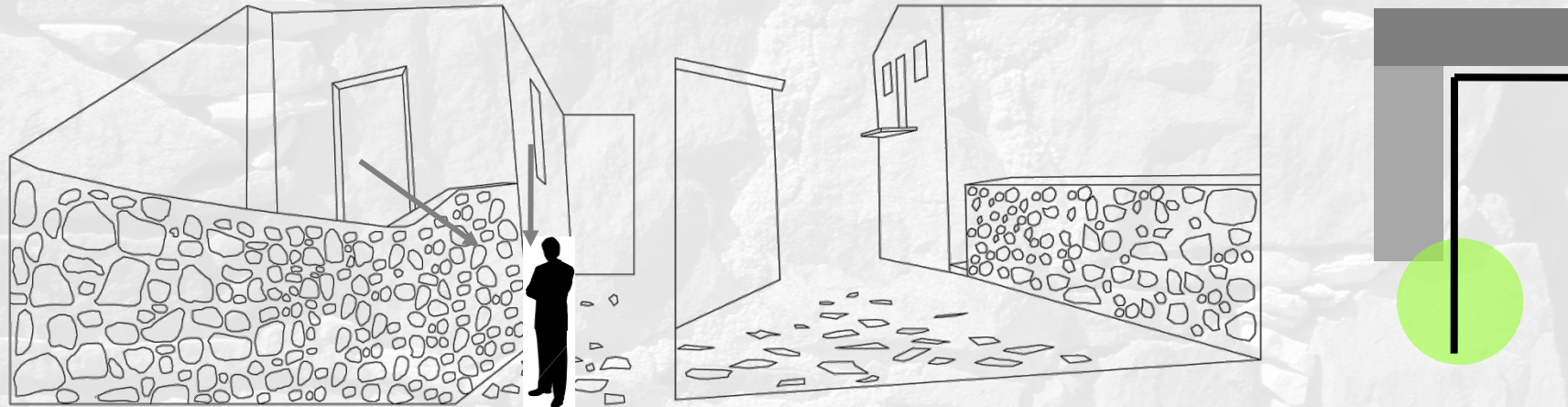
Καταγραφή κατάστασης των κτηρίων

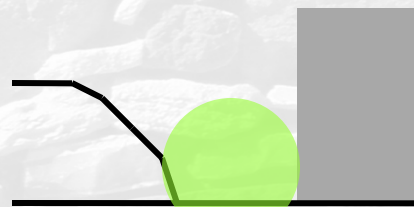
- Ερειπωμένα
- Παραδοσιακά-κατοικίσημα
- Νέες οικοδομές
- Παραδοσιακά συντηρημένα

Σχέση Ιδιοκτησίας-Δρόμου

Α. Οργάνωση κατοικίας σε σχέση με τον δρόμο - οπτική επαφή

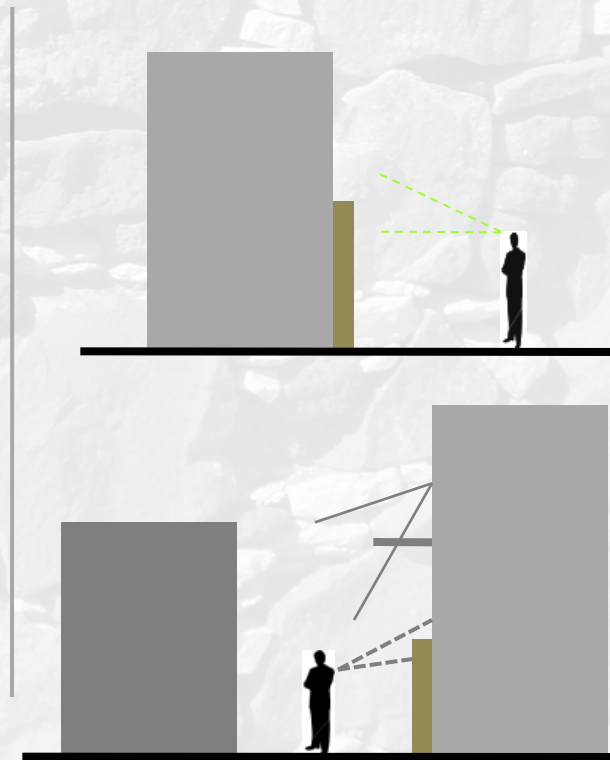
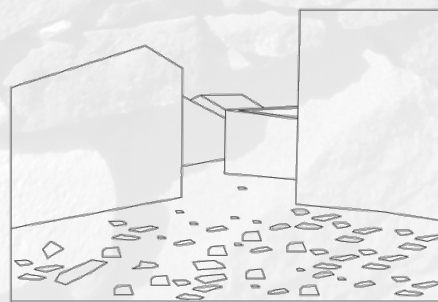
Β. Επίσημα και Ανεπίσημα περάσματα

Οικειοποίηση ανεπίσημου δημόσιου χώρου

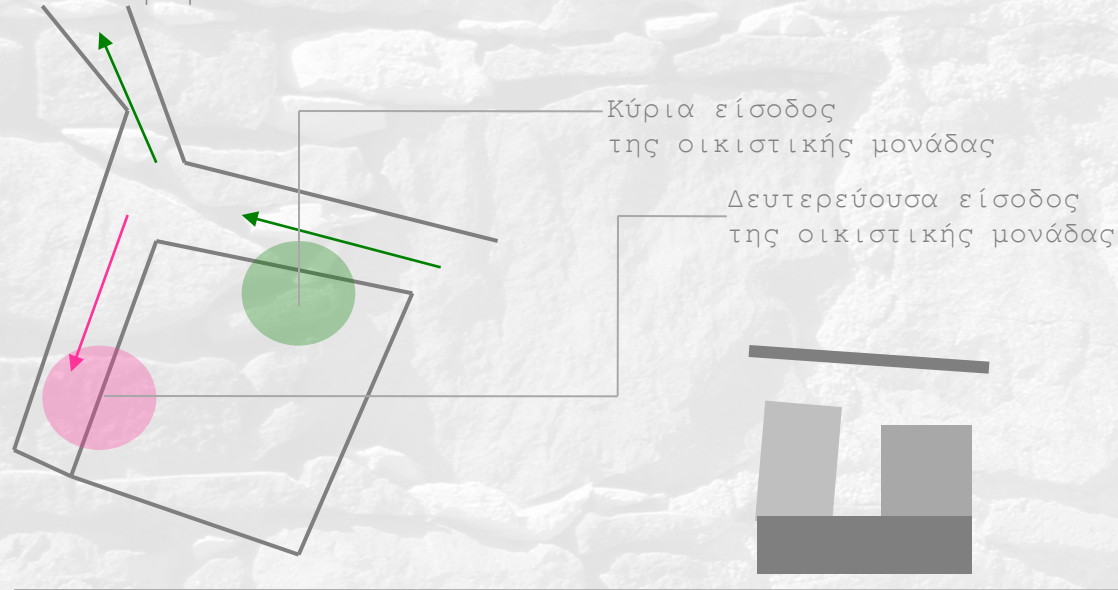
Οικειοποίηση επίσημου δημόσιου χώρου

Στον παραδοσιακό οικισμό παρατηρήσαμε μια εναλλαγή στην σχέση της ιδιοκτησίας με τον δρόμο. Λόγω του ότι οι οικιστικές μονάδες βρίσκονται πολύ κοντά στο δρόμο, υπήρξε ανάγκη να διαχωριστεί το ιδιωτικό από το δημόσιο. Κυρίως χρησιμοποιούσαν ξωπόρτια για να διαχωρίσουν τον ιδιωτικό τους χώρο, όμως τοποθετούσαν συνήθως ψηλά παράθυρα και μπαλκόνια για να έχουν μια ανεπίσημη σχέση με το δημόσιο (κυρίως οπτική). Σημαντική παρατήρηση μας ήταν τα επίσημα και ανεπίσημα περάσματα, καθώς υπήρχε μια διάχυση του ενός στο άλλο. Παρόλ' αυτά υπήρχε οικειοποίηση του ανεπίσημου χώρου αλλά και του επίσημου, κύριως λόγω των πλατωμάτων που δημιουργούσαν οι δρόμοι εδίναν την ευκαιρία της οικειοποίησης του χώρου από τους κατοίκους με την τοποθέτηση προσωπικών αντικειμένων όπως κάποια φυτά και λουλούδια. Οι κάτοικοι επίσης χρησιμοποιούσαν τον χώρο για να κάθονται έξω στον δρόμο και να συναναστρέφονται με άλλους κατοίκους.

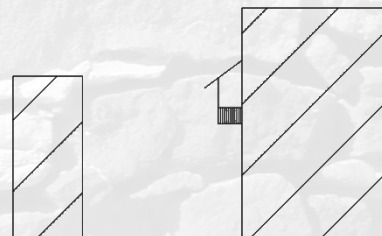

Γ. Εσωστρέφεια Ιδιωτικού

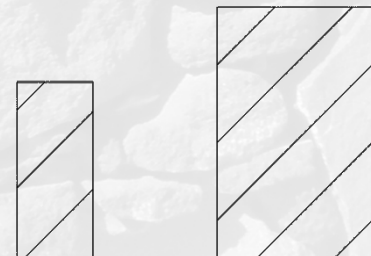

Δ. Αναλογίες ύψους - πλάτους

Στενό πέρασμα, ιδιωτικότητα στο μπαλκόνι.

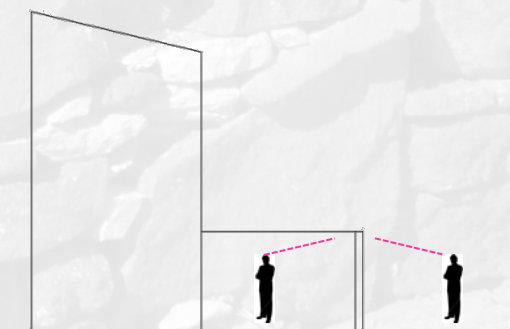
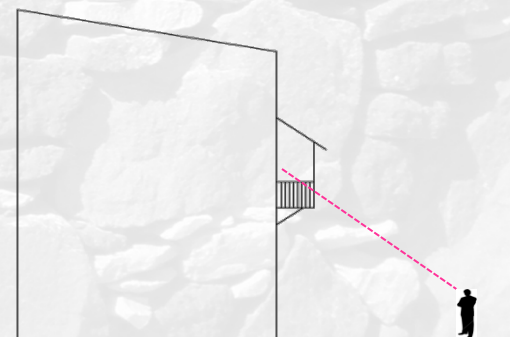
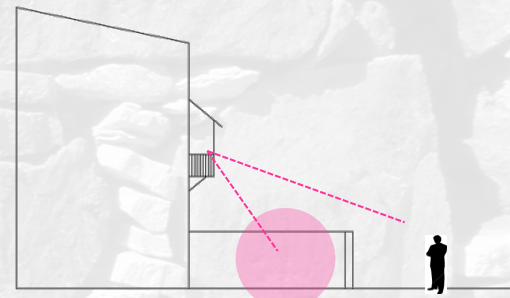
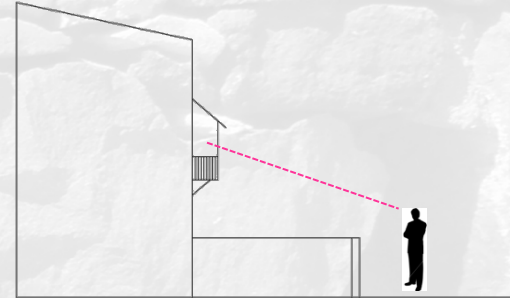
Στενό πέρασμα, αμεσότητα στη σχέση των δύο κατοικιών.

Πλατύ πέρασμα, ιδιωτικότητα στη κατοικία χωρίς να γειτνιάζει με άλλη κατοικία.

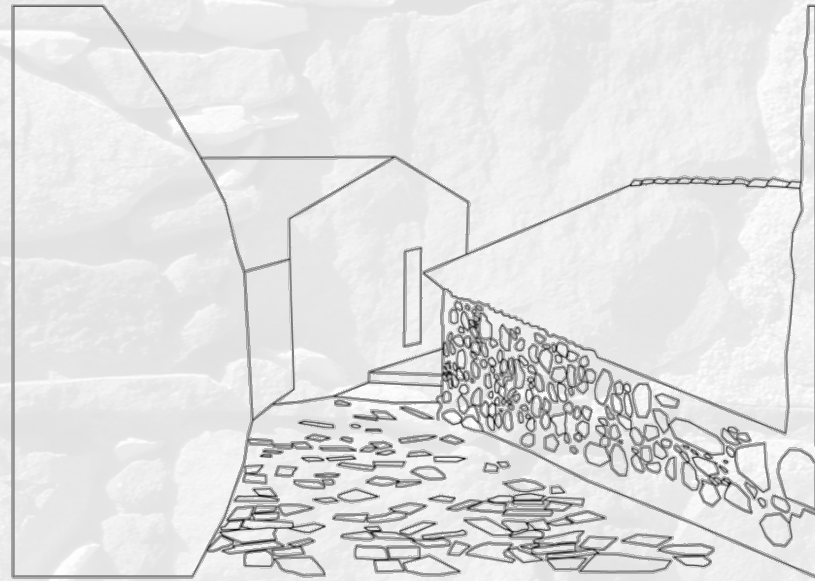
Πλατύ πέρασμα, όχι τόσο άμεση η σχέση των κατοικιών.

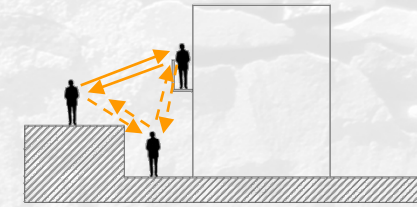
Η ιδιωτικοποίηση στην κατοικία βλέπουμε ότι ήταν σημαντικό στοιχείο για τον παραδοσιακό οικισμό που μελετήσαμε. Ένα ιδιαίτερο στοιχείο που παρατηρήσαμε ήταν μια δευτερεύουσα είσοδος μιας οικιστικής μονάδας, εκτός από την κύρια είσοδο. Η κύρια είσοδος βρισκόταν στην όψη της οικίας δίπλα από τον κύριο δημόσιο δρόμο, ενώ υπήρχε μια 2^η είσοδος που βρισκόταν δίπλα από ένα δρόμο-αδιέξοδο και έτσι επιτυγχάνοταν απόλυτη ιδιωτικότητα όσον αφορά την πρόσβαση στην οικία. Η εσωστρέφεια του ιδιωτικού επίσης επιτυγχάνεται και με τα ξωπόρτια. Προστατεύουν το ιδιωτικό που βρίσκεται μέσα από αυτό, όμως μπορεί να υπάρχει μια σχέση με το δημόσιο αφού εσωτερικά υπάρχουν ψηλά μπαλκόνια που έχουν οπτική προς τον δρόμο. Παράλληλα παρατηρήσαμε ότι κάποια σπίτια που δεν είχαν ξωπόρτια τοποθετούσαν ψηλά τα ανοίγματα τους και υπερύψωναν την θύρα για να πετύχουν ιδιωτικότητα,
 υπερύψωναν

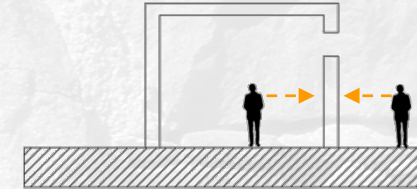
Ε. Σχέσεις ιδιωτικού-δημόσιου ανάλογα με τις εναλλαγές στα ύψη των κτισμάτων.

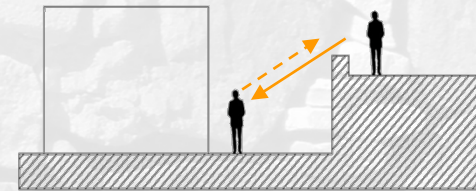
Οι σχέσεις ιδιωτικού- δημόσιου στους παραδοσιακούς οικισμούς συσχετίζονταν άμεσα από τις εναλλαγές στα ύψη των κτισμάτων, κυρίως σε σχέση με τον δρόμο, αφού με διάφορες μεθόδους επιτυγχανόταν περισσότερη ιδιωτικότητα στους χώρους της κατοικίας που παρείχε στους κατοίκους αισθήματα ασφάλειας και προστασίας.

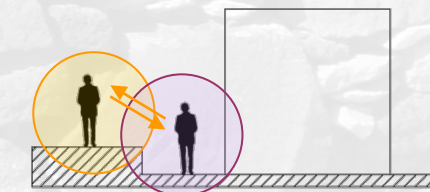
Α) Η υψομετρική διαφορά που υπάρχει δίνει άμεση οπτική επαφή στους κατοίκους που βρίσκονται στο μπαλκόνι της κατοικίας με τους περαστικούς στο δρόμο. Οι περαστικοί επίσης έχουν οπτική επαφή προς την εσωτερική αυλή της κατοικίας, κάτι που δεν συμβαίνει με τους κατοίκους που βρίσκονται εκεί, αφού δεν έχουν οπτική προς το δρόμο.

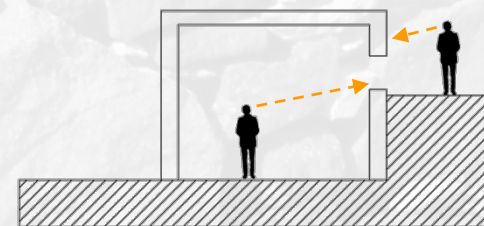
Β) Επιλογή τοποθέτησης των παραθύρων σε υψηλό σημείο, δείχνει την ανάγκη των κατοίκων για ιδιωτικότητα και προστασία λόγω της άμεσης σχέσης κατοικίας-δρόμου.

Γ) Λόγω της υψομετρικής διαφοράς που παρατηρείται ανάμεσα στον δρόμο με την κατοικία, υπάρχει άμεση οπτική επαφή από περαστικούς προς την εσωτερική αυλή της κατοικίας. Ωστόσο, οι κάτοικοι δεν έχουν οπτική επαφή προς τους περαστικούς στο δρόμο.

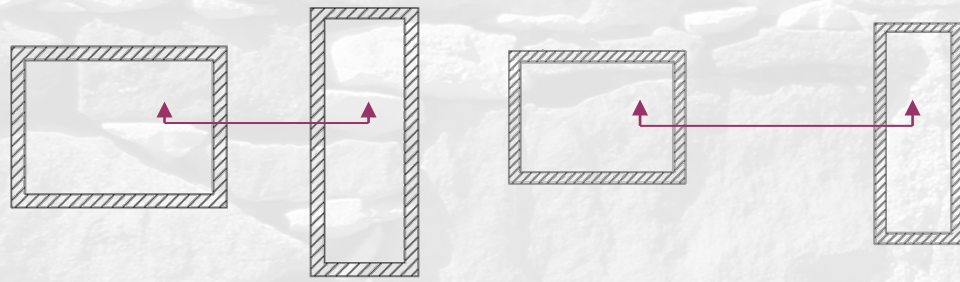
Δ) Η ελάχιστη υψομετρική διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στον δρόμο και την κατοικία, διαχωρίζει τον ιδιωτικό χώρο της κατοικίας από τον δημόσιο του δρόμου, χωρίς όμως να παρέχει ιδιωτικότητα στους κάτοικους αφού ο χώρος είναι άμεσα συνδεδεμένος με το δημόσιο.

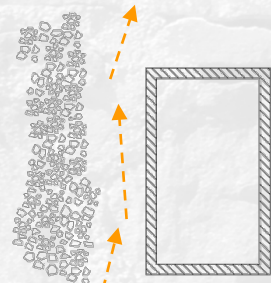
Ε) Η υψομετρική διαφορά του δρόμου από την κατοικία, δίνει την ευχέρεια για περισσότερη ιδιωτικότητα στους κατοίκους, αφού δεν μπορούν να γίνουν ορατοί λόγω του ύψους του παραθύρου. Περισσότερη ιδιωτικότητα παρέχεται και στον περαστικό, αφού και ο ίδιος δεν μπορεί να γίνει ορατός από τους κατοίκους.

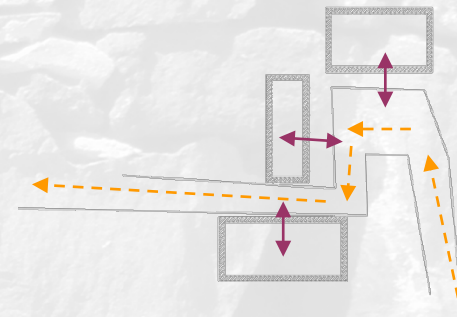
Σ.Ιδιωτικότητα κατοικίας σε σχέση με τον δρόμο

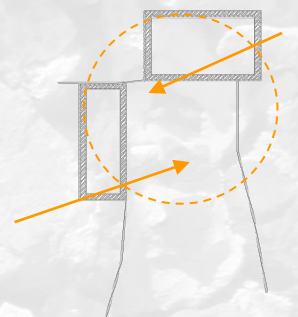
Εναλλαγή στην ιδιωτικότητα σε σχέση με το πλάτος του δρόμου

Ανεπίσημα περάσματα

Δημόσια περάσματα μέσα από το ιδιωτικό

Αδιέξοδα ως δημόσιοι χώροι που οικειοποιούνται

Δημόσιος δρόμος ο οποίος συγκεντρώνει πολλές κινήσεις. Η ιδιωτικότητα στην κατοικία επιτυγχάνεται μέσω της τοποθέτησης του παραθύρου σε ψηλό σημείο καθώς και με ψηλό τείχος γύρω από την αυλή της κατοικίας.

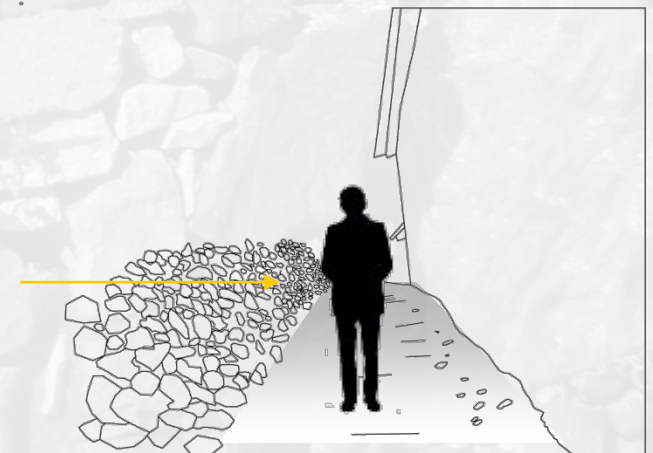
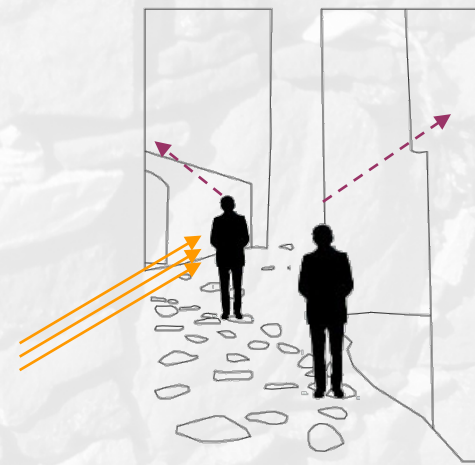
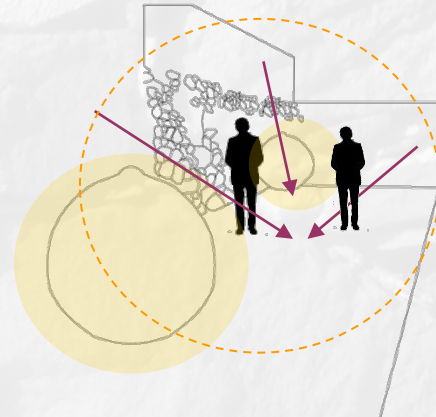
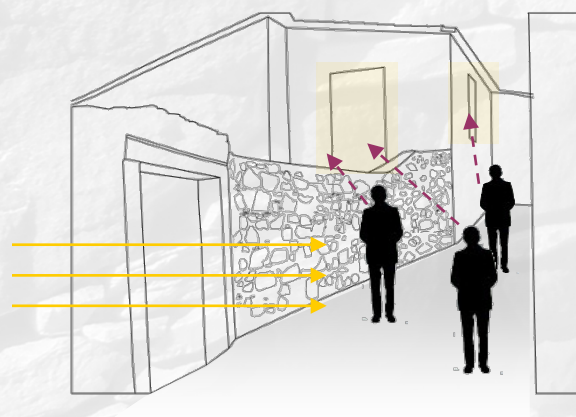
Δρόμος οδηγεί σε αδιέξοδο, το γεγονός αυτό προκαλεί την οικειοποίηση ενός δημόσιου χώρου όπως ο δρόμος από τους κατοίκους. Ο ι κ α τ ο ι κ ο ι οικειοποιούνται τον χώρο με την διακόσμηση του με φυτά, πιθάρια κ.λ.π.

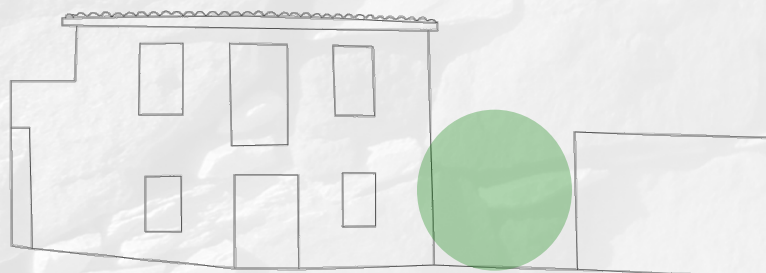
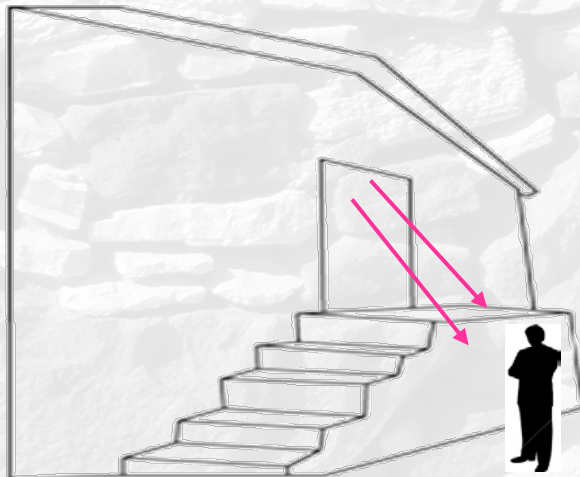
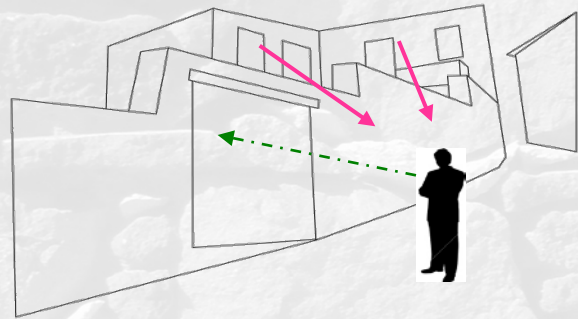
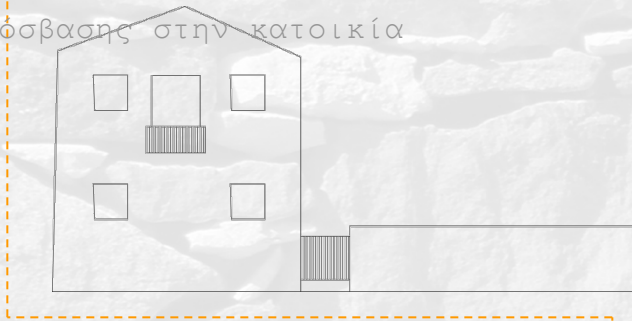
Δρόμος συσχετισμένος με τα ύψη των κτιρίων, έντονη η αίσθηση του δημόσιου, η κλίμακα του δρόμου του δίνει πιο δημόσια χρήση και δεν επιτρέπει την οικειοποίηση από τους κατοίκους.

Περίπτωση ενός ανεπίσημου στενού περάσματος δίπλα από κατοικία, προκαλεί σύγχυση στο κατά πόσο το πέρασμα είναι ιδιωτικό η δημόσιο.

Η.Ιδιωτικό-δημόσιο σε σχέση με τον τρόπο πρόσβασης στην κατοικία

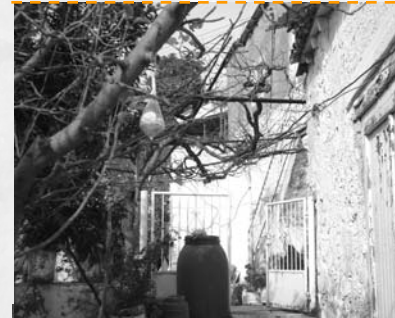
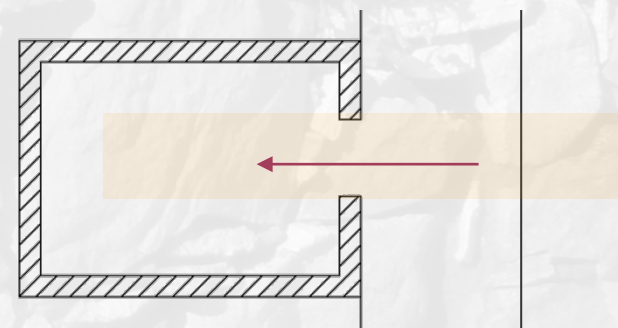
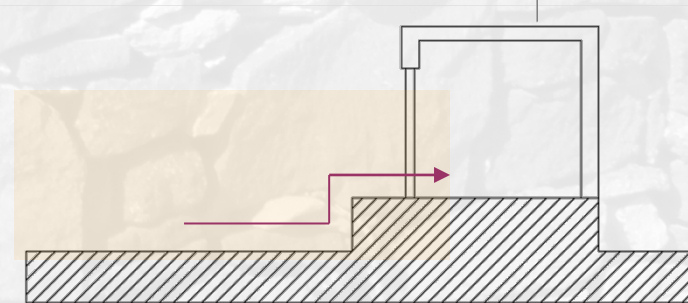
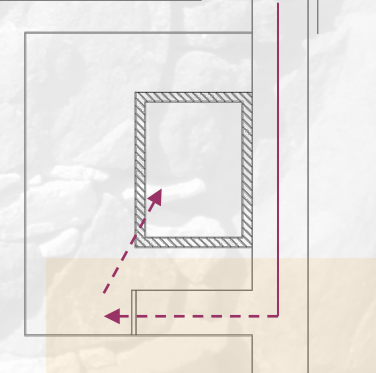
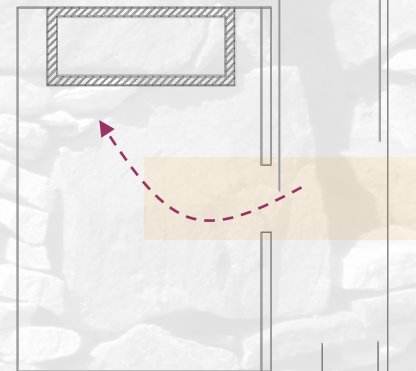
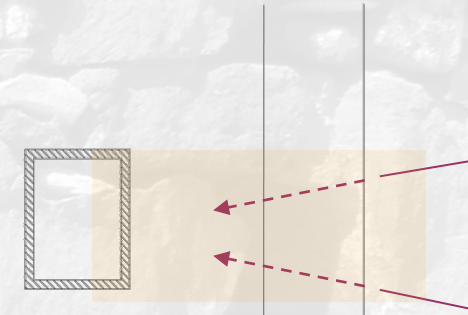
Η κατοικία έχει άμεση σχέση με το δρόμο, αφού το μόνο που διαχωρίζει το δημόσιο από το ιδιωτικό είναι η αυλή μπροστά από την κατοικία. Λόγω της υψομετρικής διαφοράς από τον δρόμο δεν ήταν αναγκαία κάποια περίφραξη της κατοικίας.

Η πρόσβαση στην κατοικία από τον δρόμο επιτυγχάνεται μέσα από την εξωτερική αυλή αρχικά. Οι κινήσεις διοχετεύονται πρώτα στην αυλή του σπιτιού και στη συνέχεια στην κατοικία οπότε μ' αυτό το τρόπο επιτυγχάνεται η ιδιωτικότητα.

Η πρόσβαση στη κατοικία γίνεται μέσα από ένα στενό πέρασμα. Οι κινήσεις φιλτράρονται μέσω του περάσματος αυτού και στη συνέχεια προς τη κατοικία.

Η κατοικία έχει άμεση σχέση με το δρόμο, αλλά στην περίπτωση αυτή η είσοδος της κατοικίας είναι υπερυψωμένη οπότε μ' αυτό το τρόπο παύει η κατοικία να έχει τόσο αμεσότητα με το δρόμο.

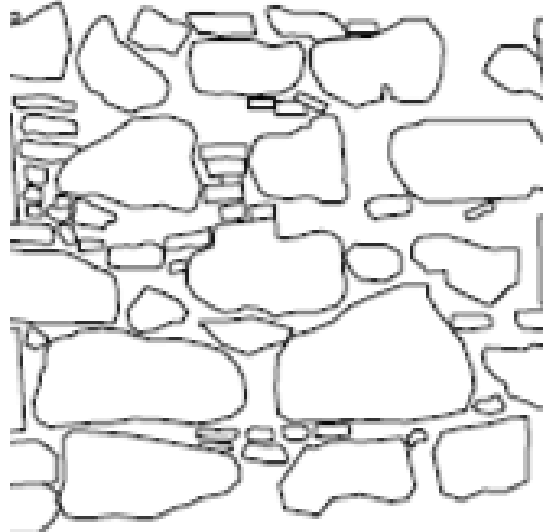
Σ' αυτή τη περίπτωση η κατοικία έχει άμεση πρόσβαση με το δρόμο αφού η είσοδος είναι ακριβώς στο επίπεδο του δρόμου, χωρίς καμία περίφραξη.

Τοιχοποιήες - είδη πέτρας

Παράδειγμα από τη εκκλησία του χωριού:

Χρήση τοπικής πέτρας: πυριγενή πετρώματα (μαύρη πέτρα)

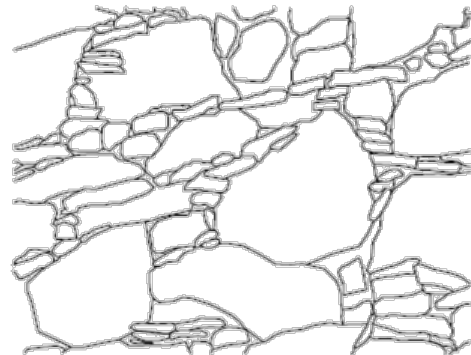

Χρήση επιχρίσματος μόνο στους αρμούς με ανεπίχριστο το κεντρικό τμήμα της πέτρας

Εναλλαγή μικρών και μεγάλων λιθών

Παράδειγμα από οικία υπό ανακατασκευή
Συνδυασμός υλικών

Συμπεράσματα:

Η επίσημη και η πιο διαδεδομένη τοιχοποιία στο χωριό είναι ο συνδιασμός πυριγενή πετρωμάτων με κόκκινα τουβλάκια. Μερικές φορές επιχρήςονται οι επιφάνειες αυτές (συνήθως με ασβέστη) , δημιουργώντας λευκές αλλά τραχειές όψεις.

Στο παράδειγμα του σπιτιού υπό ανακατάσταση βλέπουμε τρεις διαφορετικές όψεις που αναπτύσσονται καθ' ύψος στο κτήριο. Συμπερένουμε με αυτό ότι στο κάτω επίπεδο γίνεται χρήση πέτρας για προστασία από την υγρασία. Η όψη αυτή είναι και επιχρησμένη, αντίθετα με το πιο πάνω κομμάτι, όπου μας δίνει την εντύπωση μεταγενέστερης παρέμβασης. Ενώ στο ακόμα πιο πάνω μέρος βλέπουμε τη χρήση πλινθαρίου κυρίως για στατικούς λόγους, αφού είναι πιο ελαφρύ υλικό.

Χρήση επιχρίσματος στα πλιθάρια (σοβάτισμα)

Χρήση ακανόνιστου μεγέθους και σχήματος λίθων, ανάμεικτων με μικρότερες πέτρες (χαλίκωμα)

Έβαφαν την όψη της κατοικίας κυρίως για αισθητικούς λόγους

Η εκκλησία του Αγ.Γεώργιου (1908)

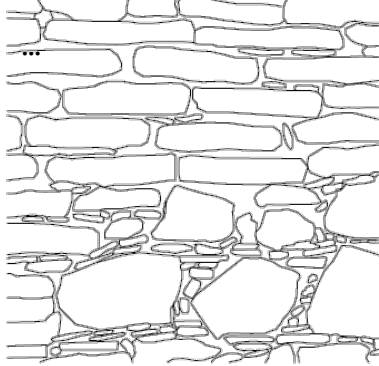

Η νέα εκκλησία κατασκευάστηκε το 1908 με τα υλικά της περιοχής αυτό υποδηλώνει την εξάρτηση των κατοίκων στα υλικά του τόπου, στα διαθέσιμα υλικά στην περιοχή. Παρατηρούμε την χρήση του ακανόνιστου σχήματος λίθων και πελεκητής πέτρας για δομικούς λόγους. Στην τοιχοποιία της εκκλησίας χρησιμοποιούσαν κυρίως την μαύρη πέτρα και κάπως επεξεργασμένοι γωνιόλιθοι. Επίσης η χρήση της πελεκητής παρατηρείται και στη διαμόρφωση των ανοιγμάτων.

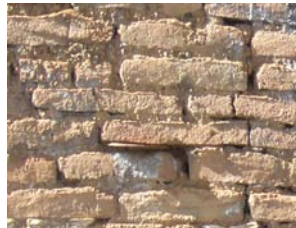
Άλλο υλικό ήταν τα κεραμίδια τα οποία τα χρησιμοποιούσαν κυρίως για αισθητικούς λόγους

Τοιχοποιήες- είδη πέτρας

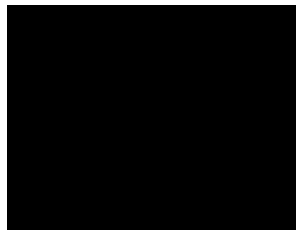
Παράδειγμα από το μελλοντικό παραδοσιακό μουσείο Βαβατσινιας

Η κατοικία κατασκευάζεται από την πέτρα της περιοχής αλλά κυρίως από τούβλο. Αυτό υποδηλώνει ότι είναι μεταγενέστερο κτίσμα

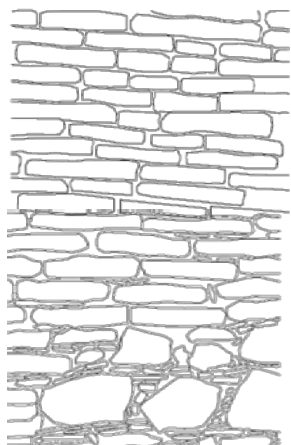

Χρήση του τούβλου σε όλη την επιφάνεια της κατοικίας αρχίζοντας σε πιο πάνω επίπεδο

Σε πιο κάτω επίπεδο του τοίχου έχουμε την μαύρη πέτρα η οποία είχε σκοπό την ενίσχυση του θεμελίου

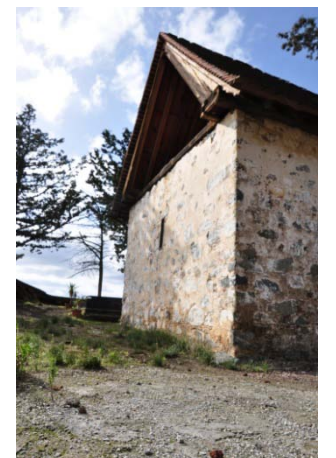
Παράδειγμα από την εκκλησία της Παναγίας Ελεούσας

Συμπεράσματα:

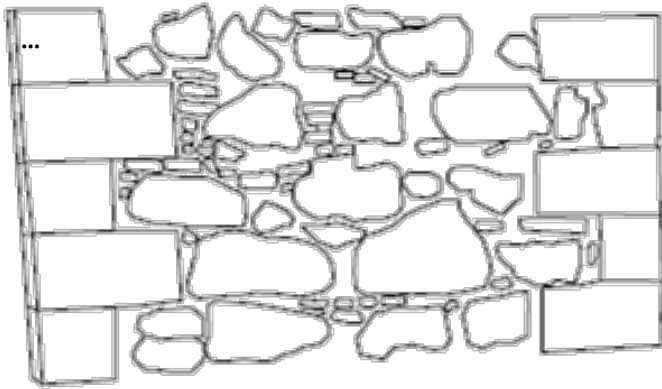
Η χρήση τούβλου στις οικοδομές των κτηρίων υποδεικνύουν μεταγενέστερες υποδομές, κυρίως κατά την εποχή της αγγλοκρατίας στο νησί. Στο παράδειγμα με το μουσείο βλέπουμε χρήση πέτρας στη βάση του κτηρίου για προστασία από την υγρασία, και στο πάνω μέρος τη χρήση τούβλων. Η χρήση τούβλων στις οικίες υποδηλώνει επίσης ότι ο ιδιοκτήτης ήταν εύπορος και άνηκε σε ανώτερο κοινωνικό στρώμα. Στο παράδειγμα της εκκλησίας της Παναγίας της Ελεούσας, βλέπουμε τη χρήση επιχρήσματος στη τοιχοποιία. Το ενδιαφέρον σε αυτή τη περίπτωση είναι το υλικό περίφραξης όπου είναι το τούβλο, όπου είναι διαφορετικό από αυτό της εκκλησίας, άρα πρόκειται για μεταγενέστερη παρέμβαση, γύρω στη εποχή της αγγλοκρατίας. Επιπλέον το συμπέρασμά αυτό στηρίζεται και στη παρατήρηση των μορφών των εισόδων στην εκκλησία, όπου ήταν χαμηλές για προστασία των γυναικών κατά τη τουρκοκραία, αφού απέτρεπαν την είσοδο των Τούρκων με τα άλογα τους. Το γεγονός αυτό μας οδηγεί και στο συμπέρασμα πως δεν υπήρχε περίφραξη στο χώρο. Επίπλέον παρατήρουμε πάλι τη χρήση πέτρας στο κάτω μέρος της περίφραξης για προστασία από την υγρασία.

Η εκκλησία της Παναγίας Ελεούσας (1756)

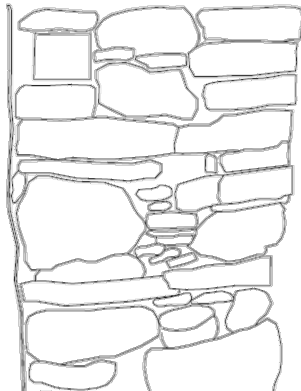

Η παλιά εκκλησία κατασκευάστηκε το 1756 με τα υλικά της περιοχής αυτό υποδηλώνει την εξάρτηση των κατοίκων στα υλικά του τόπου, στα διαθέσιμα υλικά στην περιοχή. Παρατηρούμε την χρήση διαφορετικών ειδών πέτρας που σημαίνει υπάρχουν νεότερες επεμβάσεις στο κτήριο. Στην τοιχοποιία της εκκλησίας χρησιμοποιούσαν κυρίως την μαύρη πέτρα και κάπως επεξεργασμένοι γωνιόλιθοι. Επίσης η χρήση της πελεκητής παρατηρείται και στη διαμόρφωση των ανοιγμάτων. Άλλο υλικό ήταν τα κεραμίδια τα οποία τα χρησιμοποιούσαν κυρίως για αισθητικούς λόγους

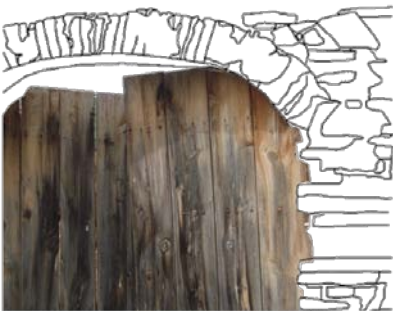
Τελειώματα ανοιγμάτων

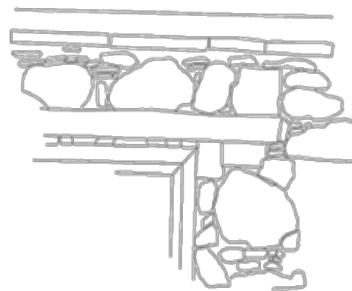
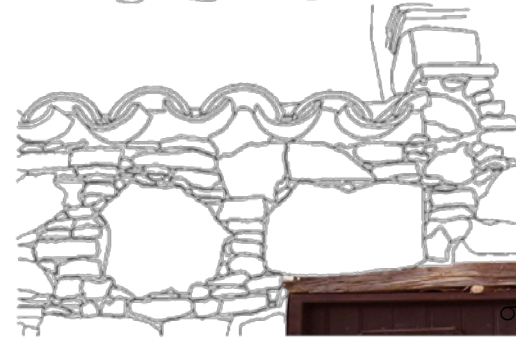
Χρήση της πελεκητής πέτρας στα οριζόντια και τοξωτά τελειώματα των ανοιγμάτων. Εκτός από πρακτικούς λόγους για τον σχηματισμό γωνίας με πιο εύκολο σε επεξεργασία υλικό, παρα τα ηριγενή πετρώματα, γίνεται και για αισθητικούς λόγους

Χρήση ανεπίχρηστου τούβλου στο τελίωμα της καμάρας. Ενώ το υπόλοιπο κτήριο είναι κατασκευασμένο από πετρα και είναι επιχρησμένο. Συμπερένουμε έτσι την ανάγκη προβολής του ιδιοκτήτη αφού το τουβλο που το άφησε φανερό είναι πιο ακριβό υλικό. Η διαμόρφωση αυτή προσδίδει και ιδιαίτερη αισθητική στο κτήριο

Παρόμοια κατάσταση βλέπουμε και στη διαμόρφωση του ανοίγματος για τη δημιουργία της αυλόπορτας

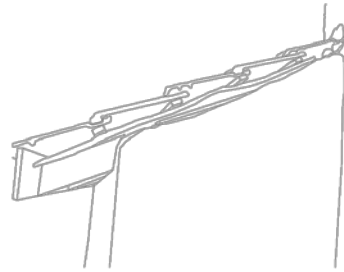
Λεπτομέρεια γύρω από τις εξώθυρες όπου τοποθετούνται κάπως οι επεξεργασμένες πέτρες στο ξύλινα πλαίσια. Συγκεκριμένα οι πέτρες στο τελίωμα των ανοιγμάτων είναι επεξεργασμένες για να σχηματίσουν ομαλά γωνιακή μορφή, έτσι ώστε να εφαρμοστεί το πλαίσιο του παραθύρου. Ακόμη για στατικούς λόγους τοποθετείται ένα ξύλο που κρατά το βάρος της κατασκευής ώστε να δημιουργηθεί το άνοιγμα, όπως επίσης και ευθεία επιφάνεια για να εφαρμοστεί το παράθυρο

Για τη διαμόρφωση των ανοιγμάτων τοποθετούνται μεγαλύτεροι λίθοι με πιο λεία τελειώματα για τον σχηματισμό ευθείας. Επίπλέον τοποθετούνται μικρότερες πέτρες για το συμπλήρωμα των κενών όπως επίσης και πηλός

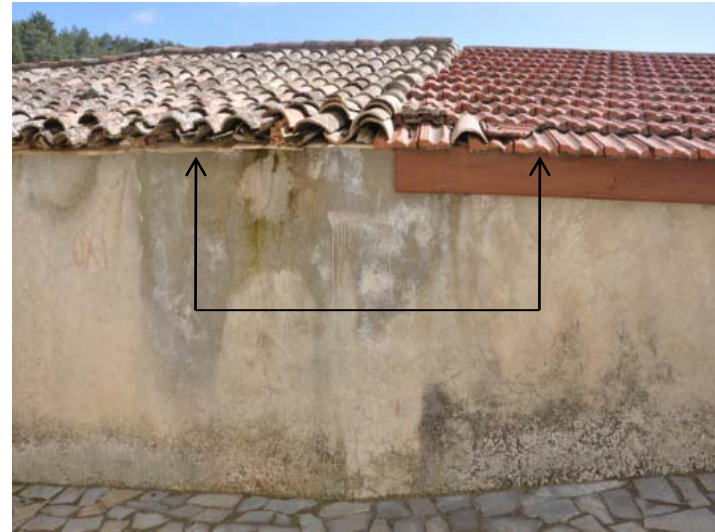
Παρόμοια περίπτωση με την πιο πάνω αλλά εδώ βλέπουμε και την χρήση εγκάρσιου ξύλου και την τοποθέτηση πλακιδίων μεταξύ του ξύλου και του πλαισίου του παραθύρου

Χρήση ακανόνιστου σχήματος λίθων και κάπως επεξεργασμένους γωνιόλιθους. Η επεξεργασμένη πέτρα παρατηρείται και στη διαμόρφωση των ανοιγμάτων

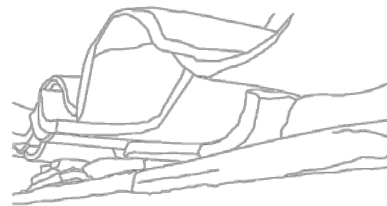
Τελειώματα οροφών

Χρήση πολλαπλών στρωμάτων για τη γιαμόρφωση των οροφών
 Στα πρώτα παραδείγματα πάνω από το επίπεδο των βολιτζιών τοποθετήθηκε μεμβράνη για υγραμόνωση και από πάνω τα κεραμύδια που δεν είναι καν μονιμα τοποθετημένα και πολλές φορές τοποθετούνται πέτρες για να τα κάνουν πιό σταθερα

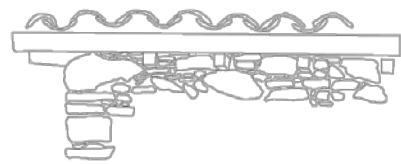
Σε αυτή τη περίπτωση βλέπουμε μια κοινή τοιχοποιία δύο οικιών η αναγνώριση της διαφοροποίησης της ιδιοκτησίας γίνεται με τις διαφορετικές οροφες

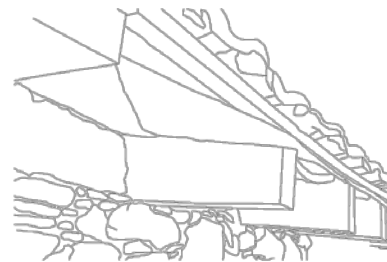
Αυτό το παράδειγμα είναι από αναπαλαιωμένη κατοικία, έχουμε χρήση πιό σύγχρονων υλικών

Σε αυτή τη περίπτωση βλέπουμε και εδώ στρώματα διαμόρφωσης της οροφής, πάνω απο τα βολιτζια τοποθετείται μιά μεμβράνη για προστασία από την υγρασία, στη συνέχεια μια ξύλινη επιφάνεια και στη συνέχεια μια μεταλλική οροφη(τσιγκος)
 Συμπερασμα εδώ οτι ο ιδιοκτήτης δεν ητάν ιδιαίτερα ευπορος.
 Επίσης σε αυτή τη περίπτωση βλέπουμε τη χρήση χρώματος άρα έχουμε αστικές επιδράσεις στο χωριό.

Τοποθετηση περισσότερων μεμβρανών διαφορετικών υλικών πριν τα κεραμυδια

Θέματα ιδιοκτησίας βάση των όψεων των κατοικιών

Εμφανές ο διαχωρισμός των ορίων μεταξύ ιδιοκτησιών σε μερικά σημεία λόγω της χρήσης διαφορετικών υλικών

Ο διαχωρισμός των ορίων μεταξύ ιδιοκτησιών δεν είναι εμφανές σε μερικά σημεία λόγω της χρήσης των παρόμοιων υλικών αλλά και εφαρμογή της ίδιας τεχνικής στον τοίχο

Θέματα ιδιοκτησίας βάση των όψεων των κατοικιών

Ομοιόμορφη κατασκευή του τοίχου σε μια μεγάλη επιφάνεια που παραπέμπει ότι ανήκει σ'ένα ιδιοκτήτη όμως ανήκει σε δύο διαφορετικές οικογένειες. Και ίσως η χρήση της κοινής πρόσβασης στο χώρο να δίνει αυτή την εντύπωση

Αντίθετα σε αυτή την περίπτωση όπου δεν έχουμε ομοιομορφία στον τοίχο λόγω υλικού παραπέμπει σε διαφορετικούς ιδιοκτήτες, σε αντίθεση με την κατασκευή του που αναπτύσσεται καθ'ύψος δίνει αυτή την εντύπωση